

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžik/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200701
Dátum vydania rozhodnutia: 15.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1019200701.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Aliancia Fair - play, občianske združenie, Smrečianska 21, 811 05 Bratislava, zastúpený: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát, Národného oslobodenia 25, 900 27 Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/110/2019-118 zo dňa 05.11.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že podľa ust. § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazané právnym názorom kasačného súdu. Krajský súd bol teda v zmysle vyššie citovaného ustanovenia viazaný právnym názorom najvyššieho súdu, ktorý v rozsudku sp.zn. 6Sžik/4/2018 uviedol: „Cieľom zákonného obmedzenia práva na informácie o činnosti súdov, resp. orgánov činných v trestnom konaní, zamýšľaných zákonodarcom v § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobode informácií, je ochrana pred neprimeraným zasahovaním do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu a orgánov činných v trestnom konaní, a tým aj verejný záujem na nestrannom a nezávislom súdnictve (čl. 124 a čl. 141

Ústavy SR), ktorý cieľ je potrebné považovať za legitímny s ohľadom na ústavne ustanovený obsah dotknutého základného práva.

3. Z hľadiska posúdenia vhodnosti tohto obmedzenia, teda či obmedzením prístupu k rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní možno vymedzený cieľ dosiahnuť, kasačný súd uvádza, že nesprístupnením informácií o prebiehajúcich konaniach pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej je v záujme zachovania nezávislosti a nestrannosti, resp. v záujme nezasahovania, neovplyvňovania orgánov činných v trestnom konaní, v podstate vylúčená verejná diskusia o prejednávanej veci, ktorou by vo veci rozhodujúce orgány činné v trestnom konaní mohli byť ovplyvnené.

4. V predmetnej veci, ktorá sa týka prístupu k informáciám podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, je spornou otázkou výkladu a následne aplikácie ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobode informácií na zverejnenie protokolu, ktorým bolo ukončené konanie sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia D. Z..

5. Právo na informácie je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdov, či orgánov činných v trestnom konaní v priebehu konania, teda nezasahovať do procesu v jeho priebehu, a to v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej konkrétnej veci.

6. Rozhodovacou činnosťou je v širšom slove zmysle potrebné rozumieť kompetenciu orgánov činných v trestnom konaní konať a rozhodovať v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, v podstate ide o procesné pravidlá vedenia konania, resp. procesné úkony, či procesné rozhodnutia vydané v priebehu konania, ktoré sú nevyhnutné a predchádzajú samému rozhodnutiu vo veci samej.

7. Iná situácia bude v prípade vydania rozhodnutia vo veci samej, to znamená vydania konečného rozhodnutia, v ktorých prípadoch nie je daný dôvod na obmedzenie prístupu k týmto rozhodnutiam. Samozrejme za podmienky, že tieto nebudú obsahovať osobné údaje chránené zákonom o ochrane osobných údajov.

8. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že žalobca požadoval informáciu - protokol, ktorým bolo ukončené konanie sekcie kontroly a inšpekčnej služby. Podľa názoru kasačného súdu takýto protokol je možné považovať za čiastkový výsledok orgánu činného v trestnom konaní, to znamená, že v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej.

9. Senát kasačného súdu poukazuje na to, že v judikatúre slovenských súdov sa vyvinula právna koncepcia implicitného obmedzenia prístupu k informáciám, ktorú formulovali súdy vo svojich rozhodnutiach, napr. ide o uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 96/2010 zo dňa 09.03.2010, II.ÚS 514/2010 zo dňa 07.12.2010, ako aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, v ktorej súvislosti kasačný súd odkazuje na rozhodnutia tohto súdu napr. sp.zn. 3SŽÍ/29/2013 zo dňa 11.02.2014, 8SŽÍ/2/2010 zo dňa 09.12.2010, ÓSŽi/8/2012 zo dňa 31.07.2013, 3SŽÍ/16/2014, 8SŽÍ/6/2016.

10. Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva v podstate totožný právny názor, že pre posúdenie sprístupnenia informácií povinnou osobou nie je možné zákon č. 211/2000 Z.z. aplikovať ako izolovaný právny predpis, ale je potrebné aj vyhodnotiť, či sa sprístupnením informácie neohrozí iný záujem štátu.

11. V tejto súvislosti kasačný súd upozorňuje najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 3SŽi/16/2014.

12. Súd má za to, že žalovaný rozhodol zákonným a vecne správnym spôsobom v súlade so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám. Obmedzenie práva na prístup k týmto druhom informácií je daná ochrana jednak verejného záujmu na vykonanie kontroly, dohľadu alebo dozoru, tak aby predčasným únikom informácii nedošlo k zmareniu týchto procesov a zároveň je tak chránený aj individuálny

záujem subjektov, ktorých sa výkon kontroly, dohľadu alebo dozoru týka.

13. Kasačný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uložil prvostupňovému súdu preveriť, či nebolo možné postupom podľa § 16 ods. 1 infozákona po dohode so žalobcom informáciu o výsledku vnútornej kontroly sprístupniť iným spôsobom za zachovania ochrany informácii nepodliehajúcich sprístupneniu.“

14. Krajský súd skonštatoval, že na sprístupnenie fotokópie dokumentu - protokolu nebolo možné aplikovať ustanovenie § 16 ods. 1 infozákona, nakoľko žalobca žiadal sprístupnenie celého dokumentu.

15. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobu v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

16. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 29.12.2019 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Bratislave a vrátenia veci na ďalšie konanie, resp. zmeny napadnutého rozsudku tak, že kasačný súd zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

17. V dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave považuje za povrchné, keďže ani len v náznakoch nevysvetľuje, ako možno ovplyvniť rozhodovaciu činnosť orgánov sprístupnením informácie. Zdôrazňuje, že sa krajský súd nevysporiadal s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 96/2010, keď neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by bránilo v sprístupnení sťažovateľom požadovanej informácie. Sťažovateľ má za to, že krajský súd ignoroval ústavnoprávny a medzinárodný aspekt práva na informácie, ktoré sú garantované čl. 10 Dohovoru a čl. 26 Ústavy SR, najmä podmienky jeho obmedzenia, ako ich určuje čl. 10 ods. 2 Dohovoru a čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, na ktoré bol žalovaný povinný v zmysle čl. 7 ods. 4 Ústavy SR a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR prihliadať.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 24.01.2020 uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich písomných vyjadrení a zotrváva na svojom názore, že postup prvostupňového správneho orgánu a druhostupňového správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Žalovaný sa stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ma za to, že tento je riadne odôvodnený a navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

19. Najvyšší súd SR ako kasačný súd (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

20. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

21. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/110/2019-118 zo dňa 05.11.2019, ktorým tento zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012.

22. Predmetným rozhodnutím Ministerstvo vnútra SR zamietlo rozklad Aliancie Fair-play, so sídlom Západný rad 39, Bratislava, podaný proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 zo 04.06.2012, ktorým sa nevyhovel žiadosti žiadateľa doručenej povinnej osobe dňa 23.12.2012 o poskytnutie informácie, v ktorej žiadateľ žiadal o sprístupnenie: „Fotokópie dokumentu (protokol)“, ktorým bolo ukončené konanie - sekcia kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia D. Z., ktoré inicioval Minister vnútra SR v júli alebo auguste 2010 (ukončená pravdepodobne v októbri 2009) a toto rozhodnutie potvrdil.

23. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že sťažovateľ sa preskúmania vyššie citovaného rozhodnutia domáhal na Krajskom súde v Bratislave žalobou, ktorú podal dňa 14.09.2012.

24. O žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/302/2012-76 zo dňa 08.11.2016 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/302/2012-89 zo dňa 27.03.2018 tak, že Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku tak, že napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného o rozklade zo dňa 02.07.2012 proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012 zrušil a vec žalovanému vrátil na ďalšie konanie. Ďalej uložil povinnej osobe sprístupniť požadovanú informáciu (Protokol o výsledku kontroly zo dňa 20.10.2010).

25. Voči právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6SŽik/4/2018 zo dňa 17.04.2019 tak, že Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/302/2012-76 zo dňa 08.11.2016 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/302/2012-89 zo dňa 27.03.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave po opätovnom prejednaní veci rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 5S/110/2019-118 zo dňa 05.11.2019 tak, že krajský súd žalobu zamietol, žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Dôvody zamietnutia žaloby sú podrobne uvedené v kapitole I. tohto rozsudku.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

26. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

27. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

28. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

29. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

30. Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

31. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

32. Podľa § 8 ods. 1 zákona o slobode informácií, ak požadovaná informácia tvorí utajovanú skutočnosť podľa osobitného zákona alebo je predmetom bankového tajomstva alebo daňového tajomstva podľa osobitného zákona, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nesprístupní s uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

34. Podľa § 11 ods. 1 písm. h/ zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom Verejnej moci podľa osobitných predpisov okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

35. Podľa § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

36. Podľa § 16 ods. 10 zákona o slobode informácií povinná osoba pritom urobí oparenia, aby nazretím do dokumentácie neboli porušené povinnosti podľa § 8 až 12.

37. Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností, ak informácia obsahuje okrem skutočností uvedených v odseku 1 aj ďalšie čiastkové informácie podliehajúce utajeniu, pôvodcom utajovanej skutočnosti urobí také opatrenie, ktoré zabráni ujme na chránených záujmoch.

38. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

39. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

40. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

41. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

42. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

43. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatoval nasledovne;

44. Ústava SR v čl. 26 ods. 1 zakotvuje právo na informácie, ktoré predstavuje právo na prijímanie informácií a k nemu korelujúci pozitívny záväzok štátu voči neidentifikovateľnej skupine objektov. Obsah tohto záväzku je ozrejmnený v odseku 5 citovaného článku ako povinnosť orgánov verejnej moci primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti, pričom podmienky a spôsob poskytovania informácií ustanoví zákon.

45. Obdobnú úpravu obsahuje taktiež Listina základných práv a slobôd v čl. 17 ods. 1 a ods. 5. Podľa čl. 13 ods. 2 až ods. 4 Ústavy SR medzi základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

46. Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Obmedziť základné práva a slobody možno iba na základe podmienok ustanovených ústavou, a to buď podmienok všeobecných - čl. 13 ods. 2 až 4 alebo osobitných, vzťahujúcich sa na konkrétne práva a slobody (v danom prípade čl. 26 ods. 4).

47. Cieľom zákonného obmedzenia práva na informácie o činnosti súdov, resp. orgánov činných v trestnom konaní, zamýšľaných zákonodarcom v § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobode informácií, je ochrana pred neprimeraným zasahovaním do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu a orgánov činných v trestnom konaní, a tým aj verejný záujem na nestrannom a nezávislom súdnictve (čl. 124 a čl. 141 Ústavy SR), ktorý cieľ je potrebné považovať za legitímny s ohľadom na ústavne ustanovený obsah dotknutého základného práva.

48. Z hľadiska posúdenia vhodnosti tohto obmedzenia, teda či obmedzením prístupu k rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní možno vymedzený cieľ dosiahnuť, kasačný súd uvádza, že nesprístupnením informácií o prebiehajúcich konaniach pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej je v záujme zachovania nezávislosti a nestrannosti, resp. v záujme nezasahovania, neovplyvňovania orgánov činných v trestnom konaní, v podstate vylúčená verejná diskusia o prejednávanej veci, ktorou by vo veci rozhodujúce orgány činné v trestnom konaní mohli byť ovplyvnené.

49. V predmetnej veci, ktorá sa týka prístupu k informáciám podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, je spornou otázkou výkladu a následne aplikácie ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobode informácií na zverejnenie protokolu, ktorým bolo ukončené konanie sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia D. Z..

50. Z vyššie citovaného ust. § 11 ods. 1 je zrejmé, že toto upravuje obmedzenie sprístupnenia

informácií, týkajúcich sa výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánov verejnej moci podľa osobitných predpisov, avšak explicitne vyjadrenou výnimkou tohto obmedzenia, a síce, poskytovanie informácií o výsledku kontroly dohľadu alebo dozoru za predpokladu, že ich sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Vyňatie výsledkov kontroly zo zákazu poskytovania informácií korešponduje i zo zákonnou úpravou najvyššej ochrany informácií, ochrany utajovaných skutočností podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane utajovaných skutočností, podľa ktorého utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonomnom alebo nesprávnom postupe, alebo nezákonomnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci, ktorí sú vyňaté z utajovania za dodržania postupu podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností.

51. V prejednávanej veci z obsahu administratívneho a súdneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že žiadosťou zo dňa 22.03.2012 požiadal sťažovateľ podľa § 14 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o sprístupnenie fotokópie dokumentu „Protokol, ktorým bolo ukončené konanie sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia D. Z., iniciovanej Ministrom vnútra SR“. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám je založený na princípe generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, čo znamená, že povinné osoby sprístupňujú všetky informácie, okrem tých, u ktorých to zákon zakazuje. Zákaz však nemusí byť explicitne stanovený priamo zákonom o slobodnom prístupe k informáciám, ale môže vyplývať aj z iných právnych predpisov verejného práva.

52. Pri posudzovaní sprístupnenia informácií povinnou osobou preto nie je možné zákon č. 211/2000 Z.z. aplikovať ako izolovaný právny predpis, ale je potrebné aj vyhodnotiť či sa sprístupnením informácií neohrozí iný záujem štátu. Takýto implicitný zákaz nesprístupnenia informácie musí byť povinnou osobou dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený.

53. Výzradením informácií získaných operatívno-pátracou činnosťou by mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti a záujmov štátu. Legitímny dôvod obmedzenia prístupu k informáciám je ochrana dôležitých záujmov štátu, a preto povinné osoby pri sprístupňovaní informácií musia zväžiť dôvod neposkytnutia informácie, ktorý spočíva v záujme štátu na tom, aby poskytnuté informácie neohrozili objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie a aby ani nebola porušená prezumpcia nevinoty. Povinné osoby v takýchto prípadoch musia v rámci správnej úvahy zväžiť či by poskytnutím informácií mohol byť zmarený účel trestného konania a či by nebolo ohrozené objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie.

54. Výsledky operatívno-pátracej činnosti obsiahnuté v protokole môžu obsahovať aj informácie o formách práce kriminálnej polície a o vyšetrovaní a ich zverejnenie by mohlo mať vplyv na činnosť polície. Z uvedených dôvodov senát kasačného súdu v prejednávanej veci videl legitímny záujem na odopretí poskytnutia informácií.

55. Nie je vhodné, aby boli zverejnené informácie o činnosti orgánov činných v trestnom konaní či iných pracovníkov Policajného zboru SR, a to aj v tých prípadoch, ak nebolo začaté trestné konanie, ak by tým boli ohrozené práva tretích osôb alebo schopnosť orgánov činných v trestnom konaní predchádzať trestnej činnosti, vyhľadávať alebo odhaľovať trestnú činnosť, stíhať trestné činy, alebo zabezpečovať bezpečnosť SR. Utajovanosť operatívno-pátracej činnosti má slúžiť aj na zamedzenie úniku informácií.

56. Kasačný súd konštatoval, že v danom prípade povinná osoba rozhodla zákonným spôsobom, keď nevyhovela žiadosti, a toto nevyhovenie odôvodnila s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ a h/ ZSI s tým, že predmetom kontroly boli vykonané úkony príslušníkov PZ podľa zákona o Policajnom zbore a rozhodnutia policajtov v prípravnom konaní podľa trestného poriadku, ktoré súviseli s predmetným prípadom, pričom požadovaný protokol obsahuje informácie o skutku ako takom, postupe vyšetrovania, o jednotlivých úkonoch v trestnom konaní vykonaných orgánmi činnými v trestnom konaní, o jednotlivých postupoch služobnej činnosti, ako aj rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní, ktoré majú neverejný charakter. Navyše predmetná informácia sa týka aj výkonu kontroly,

dohľadu alebo dozoru orgánov verejnej moci, a preto je podľa § 11 ods. 1 písm. h/ ZSI vyňatá zo sprístupňovania. Informáciou o výsledku kontroly je len skutočnosť, že bol vyhotovený protokol o výsledku kontroly, o existencii ktorého bol sťažovateľ riadne informovaný.

57. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je potrebné prisvedčiť sťažovateľovi, že odôvodnenie Krajského súdu v Bratislave je dost' stručné, avšak podľa názoru kasačného súdu jeho záver je správny.

58. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

59. O trovách súdneho konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1, § 167 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania nepriznal.

60. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.